

22. neděle v mezidobí C

*Dělej své práce v skromnosti,
a budeš milován bohulibými lidmi. (Sir 3,19)*

První čtení *Kniha Sirachovcova 3,19-21.30-31 (řec. 17-18.20.28-29)*

Synu, dělej své práce v skromnosti, a budeš milován bohulibými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokořuj, a před Pánem nalezněš milost. Neboť veliká je moc Pána, je slaven pokornými lidmi. Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť se v něm uchytilo ošklivé býlí. Rozumné srdce chápe poučné výroky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

Druhé čtení

Židům 12,18-19.22-24a

(Bratři a sestry!) Nepřistoupili jste k hmotné hoře, (z které) šlehal oheň a která (byla zahalena) mračnou temnotou a bouří, a přitom za zvuku trouby byly prohlášeny předpisy. (Když to všechno Izraelité) slyšeli, zdráhali se (poslouchat a prosili), aby (Bůh) už k nim nemluvil. Vy však jste přistoupili k hoře Siónu a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému: ke shromáždění obrovského množství andělů a k obci prvorozců, kteří jsou zapsáni v nebi; (přistoupili jste) k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a k Ježíši, prostředníku nové smlouvy.

Evangelium

Lukáš 14,1.7-14

Když (Ježíš) přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: "Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: 'Uvolni mu místo!' Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: 'Příteli, pojd' si sednout dopředu!' To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se

povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen." Svému hostiteli pak řekl: "Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě snad takt pozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých."

K zamyšlení

"Přišel žák k rabínovi a zeptal se ho: 'Dříve existovali lidé, kteří spatřili Boha tváří v tvář. Proč již tací lidé v současnosti neexistují?' Na to rabín odpověděl: 'Protože se již nikdo nechce tak hluboko pokořit!'"

Pokora nemá nic společného s neurotickým a pseudo-křesťanským sebe ponižováním a děláním ze sebe někoho nevýznamného. Ale pokora je spjata s vnitřním přesvědčením o mém a celkovém našem stvoření, o našem původu od jednoho Boha, který se vždy a všude sklání k malým, slabým a odloučeným, abychom se spoléhali na Jeho milosrdenství. To je to, co nazývá Ježíš v evangeliu posledním místem: poslední místo je na straně chudých, hladových, uprchlíků, vězňů, bezdomovců – jedním slovem na straně všech, kteří jsou vyloučeni z naší společnosti! S tímto pohledem na pokoru stojíme mimo běžných společenských měřítek, které se dívají na skromnost jako na chytrou a taktickou zdvořilostní floskuli. ("Skromnost je ozdoba, ale bez ní dojde člověk dále!") První čtení však ukazuje její skutečnou hodnotu: opravdová skromnost je umění, které respektuje bytí druhých a vytváří potřebný prostor pro slabé. Skromnost znamená: žít a pracovat tam, kde Bůh vzkříšení žije a pracuje, každý svým způsobem a dle svých schopností. Pak stojíme na místě, které Ježíš přijal v našem světě. Kdo se poníží a zažije být na okraji, ten bude mít vždy Boha na své straně. Privilegia těch, které uznává svět a váží si jich nemají před Bohem žádnou hodnotu. Takový náhled však žádá změnu myšlení a jít proti proudu!

Na druhé straně: kolik vnějšího a vnitřního napětí odpadne, když lidé přestanou bojovat o místa a postavení, když si přestanou dělat starosti o své image a o svou snahu působit svým zevnějškem? Jak velké osvobození z toho plyne – nejen pro tyto lidi, ale i pro jejich bližní? Co dělá člověka milujícího, co je v podstatě spásonosné a dobré – bojovat o to, aby si nás ostatní všímali nebo si získat sympatie díky autenticitě, upřímnosti a opravdové skromnosti? Když budu osvobozen od vnitřního napětí, když se budu zdát být "bláznivý", pak mi bude darována tichá radost moudrosti, ve které mě Bůh bez jakékoliv vypočítavosti přijme, ponese a bude mne milovat.

Skloňování známých slov papeže Jana XXIII. nás může pozvat k životnímu programu: Pouze dnes ...

... odvážím se změnit svá kritéria.

... neskloním se před tlakem muset být vždy první a nejlepší.

... nenechám se vést ctižádostivými myšlenkami.

... začnu se osvobozovat od skrytého strachu o sebe samého, o svůj zevnějšek a o své postavení před druhými. Budu se snažit být o kousek svobodnější. Svobodnější pro slavnost a radost, svobodnější pro setkávání s různými lidmi, svobodnější ve spontánním přijímání malých životních darů lidské blízkosti a pozornosti.